Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

26. ledna 2017 *

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné a trvající protiprávní jednání — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci C-614/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 27. listopadu 2013,

Masco Corp., se sídlem v Tayloru (Spojené státy),

Hansgrohe AG, se sídlem v Schiltachu (Německo),

Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, se sídlem v Schiltachu,

Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, se sídlem ve Wiener Neudorfu (Rakousko),

Hansgrohe SA/NV, se sídlem v Bruselu (Belgie),

Hansgrohe BV, se sídlem v Westknollendamu (Nizozemsko),

Hansgrohe SARL, se sídlem v Antony (Francie),

Hansgrohe Srl, se sídlem ve Villanova d’Asti (Itálie),

Hüppe GmbH, se sídlem v Bad Zwischenahnu (Německo),

Hüppe GesmbH, se sídlem v Laxenburgu (Rakousko),

Hüppe Belgium SA/NV, se sídlem ve Woluwé Saint-Étienne (Belgie),

Hüppe BV, se sídlem v Alblasserdamu (Nizozemsko),

zastoupené D. Schroederem a S. Heinzem, Rechtsanwälte, jakož i B. Fischer, advocate, zmocněnou J. Temple Lang, solicitor,

navrhovatelky,

přičemž další účastnicí řízení je:

* Jednací jazyk: angličtina

Evropská komise, zastoupená L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, jako zmocněnci, ve spolupráci s B. Kennelly, barrister,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci předsedy prvního senátu, M. Berger, E. Levits, S. Rodin (zpravodaj) a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. září 2015,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačními opravnými prostředky se společnosti Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV a Hüppe BV domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. září 2013, Masco a další v. Komise (T-378/10, EU:T:2013:469, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl jejich žalobu směřující k částečnému zrušení rozhodnutí Komise C (2010) 4185 final ze dne 23. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39092 – Zařízení a pevné součásti koupelen) (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

2 Skutečnosti předcházející sporu byly vylíčeny v bodech 1 až 9 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.

3 Navrhovatelky, tedy americký podnik Masco Corp., a některé jeho evropské pobočky, včetně společností Hansgrohe AG a Hüppe GmbH, vyrábějí kohouty a ostatní armatury, jakož i sprchové kouty a doplňky.

4 Dne 15. července 2004 navrhovatelky informovaly Evropskou komisi o existenci kartelu v odvětví zařízení a pevných součástí koupelen a požádaly o osvobození od pokut na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3; Zvl. vyd. 08/02, s. 155, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2002“), nebo v případě zamítnutí, o snížení pokut, které jim mohou být uloženy. Dne 2. března 2005 přijala Komise rozhodnutí o podmíněném osvobození od pokut ve prospěch navrhovatelek v souladu s bodem 8 písm. a) a bodem 15 uvedeného oznámení.

5 Dne 23. června 2010 Komise přijala sporné rozhodnutí, kterým konstatovala porušení čl. 101 odst. 1 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3), v odvětví zařízení a pevných součástí koupelen. Toto protiprávní jednání, na němž se

podílelo 17 podniků, probíhalo během různých období mezi 16. říjnem 1992 a 9. listopadem 2004 v podobě souboru protisoutěžních dohod a jednání ve vzájemné shodě na územích Belgie, Německa, Francie, Itálie, Nizozemska a Rakouska.

6 Komise měla za to, že dotčené protisoutěžní jednání zapadá do celkového plánu směřujícího k omezení hospodářské soutěže mezi dotčenými podniky a vykazuje charakteristiky jediného a trvajícího protiprávního jednání, které zahrnuje zařízení a pevné součásti koupelen patřící do jedné ze tří následujících podskupin výrobků: kohouty a ostatní armatury, sprchové kouty a doplňky, jakož i sanitární keramika (dále jen „tři podskupiny výrobků“).

7 Z těchto důvodů měla Komise v článku 2 sporného rozhodnutí za to, že uvedených 17 podniků se účastnilo jediného protiprávního jednání, a tudíž porušilo čl. 101 odst. 1 SFEU a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

8 Nicméně pokud jde o navrhovatelky, Komise v čl. 2 prvním pododst. bodu 1 uvedeného rozhodnutí uvedla, že jim neukládá žádnou pokutu.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. září 2010 podaly navrhovatelky žalobu k Tribunálu na neplatnost sporného rozhodnutí a vznesly jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Komise učinila nesprávný závěr, že se účastnily jediného protiprávního jednání v odvětví zařízení a pevných součásti koupelen.

10 Uvedeným důvodem navrhovatelky vytýkaly Komisi, že se dopustila pochybení jednak při určení skutkové podstaty jediného protiprávního jednání a účasti podniků na takovém protiprávním jednání a jednak při posouzení skutkových okolností pro účely konstatování jediného protiprávního jednání a účasti navrhovatelek na něm.

11 Napadeným rozsudkem Tribunál zamítl žalobu v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastnic řízení

12 Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení a

— přijal veškerá opatření, která Soudní dvůr považuje za vhodná.

13 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek a

— uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

14 Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vznáší dva důvody. První vychází z nesprávného konstatování jejich účasti na jediném protiprávním jednání. Druhý vychází z porušení povinnosti odůvodnění.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, který vychází z nesprávného konstatování účasti navrhovatelek na jediném protiprávním jednání

Argumentace účastnic řízení

15 Prvním důvodem navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že zaprvé zamýšlely svým jednáním přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky kartelové dohody, že zadruhé věděly o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle a zatřetí byly připraveny přijmout z toho plynoucí riziko. Uvedený důvod má pět částí.

16 První částí prvního důvodu navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že v bodě 59 napadeného rozsudku konstatoval, že dotčené protiprávní jednání mělo navrhovatelkám umožnit společně čelit velkoobchodníkům v rámci všech tří podskupin výrobků, včetně sanitární keramiky a tím zjevně zkreslil důkazy týkající se jejich úmyslu přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky v rámci jediného protiprávního jednání. Bod 931 odůvodnění sporného rozhodnutí, kterého se Tribunál dovolává na podporu svého odůvodnění, totiž neumožňuje dospět k takovému závěru. Mimoto v rozporu se zněním bodu 59 napadeného rozsudku navrhovatelky na jednání před Tribunálem neuznaly, v odpovědi na otázky položené Tribunálem, že protiprávní jednání bylo určeno k tomu, aby společně čelily velkoobchodníkům.

17 Druhou částí prvního žalobního důvodu navrhovatelky podpůrně tvrdí, že pokud by se mělo za to, že bod 59 napadeného rozsudku nesměřuje k prokázání, že navrhovatelky měly v úmyslu přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky jediného protiprávního jednání, Tribunál tuto otázku nepřezkoumal, a tím, že v důsledku toho neuplatnil relevantní právní kritéria, se dopustil nesprávného právního posouzení.

18 Třetí částí prvního žalobního důvodu navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že zkreslil důkazy týkající se znalosti, kterou navrhovatelky měly o protiprávním jednání zamýšleným či prováděným ostatními podniky při dosahování uvedených cílů. V tomto ohledu uvádí, že Tribunál v bodě 61 napadeného rozsudku z příslušnosti navrhovatelek ke koordinačním orgánům a ke sdružením, jejichž předmět činnosti se týká více výrobků, nesprávně vyvodil jejich povědomí o protiprávním jednání. Příslušnost navrhovatelek k takovým orgánům a sdružením v Belgii, ve Francii nebo v Itálii jim neumožňovala dozvědět se o koordinovaném zvyšování cen sanitární keramiky na území uvedených členských států.

19 Čtvrtou částí prvního důvodu navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že neuplatnil správně právní kritéria týkající se prokázání jediného protiprávního jednání v rozsahu, v němž nepřezkoumal, zda mohly rozumně předvídat veškeré protisoutěžní praktiky týkající se sanitární keramiky.

20 Pátou částí prvního důvodu navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když nepřezkoumal, zda byly připraveny nést riziko týkající se jednání zamýšleného či prováděného ostatními podniky, které uvádí na trh sanitární keramiku, při dosahování společného cíle sledovaného všemi účastníky kartelové dohody. Z judikatury Soudního dvora přitom plyne, že tato podmínka se uplatní rovněž na případy, kdy podnik věděl o protiprávním jednání zamýšleném či prováděném ostatními podniky při sledování uvedeného cíle, a představuje prvek úmyslu vyžadovaný k prokázání účasti uvedeného podniku na všech dotčených protisoutěžních jednáních.

21 Podle Komise musí být první důvod odmítnut jako nepřípustný, nebo v každém případě zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

22 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nemusí být porušení čl. 101 odst. 1 SFEU výsledkem jen jediného skutku, ale i řady skutků nebo rovněž pokračujícího jednání, i když jeden nebo několik prvků této řady skutků nebo tohoto pokračujícího jednání by mohly samy o sobě a nahlíženy jednotlivě zakládat porušení uvedeného ustanovení. Pokud se tedy jednotlivé skutky začleňují do „celkového plánu“ z důvodu totožného cíle narušujícího hospodářskou soutěž uvnitř společného trhu, má Komise právo přičítat odpovědnost za tyto skutky v závislosti na účasti na protiprávním jednání nahlíženém jako celek (rozsudky ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 41, jakož i ze dne 24. června 2015, Fresh Del Monte Produce v. Komise a Komise v. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 156).

23 Podnik, který se podílel na takovém jediném a komplexním protiprávním jednání chováním, které je mu vlastní, které spadá pod pojem dohody nebo jednání ve vzájemné shodě s cílem narušujícím hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU a jehož účelem bylo přispět k uskutečňování protiprávního jednání jako celku, může tak být rovněž odpovědný za chování ostatních podniků v rámci téhož protiprávního jednání po celou dobu své účasti na uvedeném protiprávním jednání. Tak je tomu, je-li prokázáno, že uvedený podnik svým jednáním zamýšlel přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a věděl o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (rozsudky ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 42, jakož i ze dne 24. června 2015, Fresh Del Monte Produce v. Komise a Komise v. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 157).

24 V projednávané věci navrhovatelky první částí prvního důvodu vytýkají Tribunálu, že zkreslil důkazy, když v bodě 59 napadeného rozsudku konstatoval, že dotčené protiprávní jednání spočívalo v tom, že navrhovatelky společně čelily velkoobchodníkům ve vztahu ke třem podskupinám výrobků.

25 V tomto ohledu je třeba uvést, jak plyne ze znění tohoto bodu, že Tribunál v každém případě vycházel z tohoto konstatování pouze podpůrně k prokázání existence a povahy celkového plánu, což umožnilo určit jediné protiprávní jednání, přičemž toto posouzení podle Tribunálu plyne z řady dalších skutečností uvedených vznesených Komisí ve sporném rozhodnutí.

26 Jelikož argumentace vznesená navrhovatelkami v rámci první části prvního důvodu nemůže zpochybnit závěr Tribunálu učiněný v bodech 58 a 62 napadeného rozsudku, podle kterého Komise právem dospěla k závěru o existenci takového jediného protiprávního jednání, musí být tato část zamítnuta jako neúčinná (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 28. října 2004, Komise v. CMA CGM a další, C-236/03 P, nezveřejněný, EU:C:2004:679, body 30 až 32, jakož i ze dne 21. října 2014, Mundipharma v. OHIM, C-669/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2308, bod 36).

27 Druhou, čtvrtou a pátou částí prvního důvodu navrhovatelky Tribunálu v podstatě vytýkají, že nepřezkoumal, zda byly splněny podmínky uvedené v bodě 22 tohoto rozsudku, a konkrétně, zaprvé zda zamýšlely přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky jediného protiprávního jednání, zadruhé zda mohly rozumně předvídat veškerá protisoutěžní jednání týkající se sanitární keramiky a zatřetí zda byly připraveny nést příslušné riziko.

28 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak plyne z ustálené judikatury Soudního dvora, Tribunál v zásadě nemusí odpovídat na důvody a argumenty, které nebyly vzneseny, nebo které nebyly dostatečně jasně a přesně uvedeny v průběhu řízení a zejména v návrhu na zahájení řízení (v tomto

smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 2001, Connolly v. Komise, C-274/99 P, EU:C:2001:127, bod 121, a ze dne 20. března 2014, Rousse Industry v. Komise, C-271/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:175, body 17 až 19).

29 Přitom v projednávaném případě plyne z přezkumu návrhu na zahájení řízení a repliky podaných soudní kanceláři Tribunálu, a konkrétně z bodů návrhu na zahájení řízení a repliky, které navrhovatelky vznesly na podporu tohoto kasačního opravného prostředku, že ačkoli navrhovatelky zpochybnily skutečnost, že věděly o všech koluzivních jednáních týkajících se tří podskupin výrobků, nevznesly před Tribunálem žádný argument vycházející z toho, že jejich jednání nijak nepřispělo ke společným cílům sledovaným všemi účastníky, že nemohly rozumně předvídat veškerá vytýkaná protiprávní jednání a nebyly připravené přijmout z toho plynoucí riziko.

30 Za těchto okolností nelze Tribunálu vytýkat, že v napadeném rozsudku uvedené otázky výslovně nepřezkoumal. K argumentu vycházejícímu z toho, že Tribunál nepřezkoumal, zda navrhovatelky mohly rozumně předvídat veškeré vytýkané protiprávní jednání a zda byly připraveny přijmout z toho plynoucí riziko, je třeba mimo jiné konstatovat, že vzhledem k tomu, že Tribunál měl v bodech 61 a 82 napadeného rozsudku za to, že navrhovatelky o uvedených jednáních věděly, nemusel ověřovat, zda mohly rozumně předvídat uvedená jednání a byly připravené přijmout z toho plynoucí riziko, přičemž tyto dvě podmínky jsou – jak plyne z bodu 23 tohoto rozsudku – alternativní.

31 V rozsahu, v němž argumentace vznesená navrhovatelkami směřuje k prokázání, že podmínky uvedené v bodě 23 tohoto rozsudku nejsou v projednávaném případě splněny, nemůže být tato argumentace přezkoumávána ve stadiu kasačního opravného prostředku.

32 Jak totiž plyne z ustálené judikatury, je příslušnost Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku v zásadě omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů projednávaných před soudem nižšího stupně (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. dubna 2014, FLSmidth v. Komise, C-238/12 P, EU:C:2014:284, bod 42, a ze dne 22. května 2014, ASPLA v. Komise, C-35/12 P, EU:C:2014:348, bod 39).

33 Z toho plyne, že druhá, čtvrtá a pátá část prvního důvodu musí být zamítnuty jako zčásti nepřípustné a zčásti neopodstatněné.

34 V rámci třetí části prvního důvodu navrhovatelky uplatňují zkreslení důkazů Tribunálem, neboť v bodech 61 a 82 napadeného rozsudku měl nesprávně za to, že věděly o veškerých protiprávních jednáních, včetně jednáních týkajících se sanitární keramiky odehrávajících se v Belgii, ve Francii a v Itálii.

35 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s článkem 256 SFEU a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie, se kasační opravný prostředek omezuje na právní otázky. Jedině Tribunál je příslušný zjistit a posoudit relevantní skutkový stav, jakož i posoudit důkazy. Posouzení skutkového stavu a důkazů, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 24. září 2009, Alcon v. OHIM, C-481/08 P, nezveřejněné, EU:C:2009:579, bod 18; rozsudek ze dne 13. ledna 2011, Media-Saturn-Holding v. OHIM, C-92/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:15, bod 27, jakož i usnesení ze dne 3. března 2016, AgriCapital v. OHIM, C-440/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:144, bod 32).

36 Podle ustálené judikatury Soudního dvora se o zkreslení důkazů jedná, pokud se, aniž se přistoupí k novým důkazům, posouzení existujících důkazů jeví jako zjevně nesprávné. Toto zkreslení však musí zjevně vyplývat z písemností ve spise a není nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů. Kromě toho tam, kde navrhovatel tvrdí, že se Tribunál dopustil zkreslení důkazů, musí přesně označit

důkazy, jež byly Tribunálem zkresleny, a prokázat pochybení v jeho analýze, které vedlo Tribunál při jeho posouzení k tomuto zkreslení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. prosince 2015, Itálie v. Komise, C-280/14 P, EU:C:2015:792, bod 52 a citovaná judikatura).

37 Je přitom třeba uvést, že ke konstatováním uvedeným v bodech 61 a 82 napadeného rozsudku týkajících se znalosti, kterou měly navrhovatelky o dotčených protiprávních jednání, navrhovatelky v kasačním opravném prostředku neoznačily důkaz, jehož posouzení ze strany Tribunálu mělo být zjevně nesprávné ve smyslu uvedené judikatury.

38 Pod záminkou argumentace týkající se údajného zkreslení důkazů tedy navrhovatelky ve skutečnosti zamýšlejí zpochybnit skutkové posouzení provedené Tribunálem, podle kterého mohla Komise, zejména ve vztahu k praktikám koordinovaného zvyšování cen v rámci koordinačních orgánů, ke kterým navrhovatelky patřily, mít platně za to, že navrhovatelky věděly o všech dotčených protiprávních jednáních, včetně těch, která se týkala sanitární keramiky. Takové posouzení přitom Soudnímu dvoru nepřísluší přezkoumávat v rámci kasačního opravného prostředku.

39 V důsledku toho je třeba odmítnout třetí část prvního důvodu jako nepřípustnou.

40 Z výše uvedeného plyne, že první důvod kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout v plném rozsahu.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, který vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Argumentace účastníků řízení

41 Druhým důvodem navrhovatelky kritizují bod 59 napadeného rozsudku v rozsahu, v němž je napadený rozsudek stižen nedostatkem odůvodnění, neboť Tribunál nepřezkoumal určité relevantní argumenty týkající se údajné účasti navrhovatelek na jediném protiprávním jednání.

42 Tribunál zaprvé nepřezkoumal, zda navrhovatelky měly za cíl účastnit se vlastním jednáním na společném sledovaném cíli, zadruhé zda mohly rozumně předvídat všechna protiprávní jednání zamýšlená či prováděná v rámci uvádění sanitární keramiky na trh ostatními podniky při sledování společných cílů sledovaných všemi účastníky a zatřetí zda navrhovatelky byly připraveny nést riziko s takovým jednáním spojené.

43 Tím Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění.

44 Podle Komise musí být druhý důvod zamítnut jako nepřípustný, nebo v každém případě neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

45 Je třeba konstatovat, že v rozsahu, v němž druhý důvod kasačního opravného prostředku v podstatě splývá s druhou, čtvrtou a pátou částí prvního důvodu, musí být zamítnut ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 28 až 33 tohoto rozsudku.

46 Vzhledem k tomu, že žádný z důvodů uplatněných navrhovatelkami nebyl přijat, je třeba zamítnout kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

K nákladům řízení

47 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.

48 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala po navrhovatelce náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladu řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Společnostem Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV a Hüppe BV se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.